

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo želi Komisija doseči ugotovitev, da je Republika Bolgarija kršila svoje obveznosti iz členov 14(1) v povezavi s členom 16(1) in (2)(b) Uredbe (ES) št. 715/2009 s katerimi sta nadomeščena člen 4(1) in člen 5(1) in (2) Uredbe (ES) št. 1775/2005.

Obveznosti so naslednje:

- Obveznost iz člena 14(1) v povezavi s členom 16(1) in (2) Uredbe (ES) št. 715/2009, da se vsem udeležencem na trgu da na razpolago maksimalna zmogljivost in zlasti storitve za virtualni transport plina v obratni smeri.

Po mnenju bolgarskih organov je neizpolnitev zgoraj navedene obveznosti, da se da na razpolago maksimalna zmogljivost, posledica neobstoja fizične povezave med tranzitnim in nacionalnim sistemom Republike Bolgarije za transport plina in različna pravna ureditev za ta sistema.

Kot nadaljnji razlog za neizpolnitev zgoraj navedene obveznosti bolgarski organi navajajo obstoj treh veljavnih meddržavnih sporazumov med Republiko Bolgarijo in ZSSR, ki so bili sklenjeni v letih 1986 in 1989.

Komisija navaja, da mora Bolgarija, če pogodba z dne 27. aprila 1998, sklenjena med družbo OOO Gazprom in družbo Bulgartransgaz EAD predstavlja oviro za izpolnitev obveznosti dati na razpolago maksimalno zmogljivost, v skladu s členom 351(2) PDEU uporabiti vsa primerna sredstva za odpravo take morebitne nezdržljivosti z določbami prava Unije.

(¹) Uredba (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1775/2005 (UL 2009, L 211, str. 36).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte di Appello di Roma (Italija) 3. maja 2012 – Martini SpA proti Ministero delle Attività Produttive

(Zadeva C-211/12)

(2012/C 194/24)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitev sodišče

Corte di Appello di Roma

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Martini SpA

Tožena stranka: Ministero delle Attività Produttive

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 35 Uredbe Komisije (ES) št. 1291/2000 z dne 9. junija 2000 (¹) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 29, str. 145) razlagati tako, da je glavni namen v njem predvidene kazni, ki je zaseg celotnega zneska varščine, ki jo morajo položiti gospodarski subjekti, ki so pridobili dovoljenje za uvoz/izvoz proizvoda, ki ga ureja skupna tržna ureditev za žita, odvracanje prej omenjenih subjektov od nespoštovanja glavne obveznosti (kakršna je dejanski uvoz ali izvoz žit, navedenih v zadevnem dovoljenju), ki jo morajo navedeni izvajalci spoštovati v zvezi s poslom, za katerega so pridobili dovoljenje in položili varščino?
2. Ali je treba določbe iz člena 35(4) Uredbe (ES) št. 1291/2000 v delu, v katerem določajo pogoje in načine sprostitve varščine, položene ob izdaji uvoznega dovoljenja, razlagati tako, da je treba ob nespoštovanju dodatne obveznosti, ki je zlasti prepozna predložitev dokazila o pravilno izvedenem uvozu (in zato tudi prepozna predložitev ustrezne prošnje za sprostitev položene varščine), znesek kazni, ki se uporabi, določiti neodvisno od zneska varščine, katere zaseg v celoti bi bil predviden ob nespoštovanju glavne obveznosti v zvezi z istim uvozom, pri čemer ga je zlasti treba določiti glede na običajen znesek varščine, ki se uporablja za večino uvozov proizvodov iste vrste, izvedenih v obravnavanem obdobju?
3. Ali je treba člen 35(4)(c) zgoraj navedene Uredbe Komisije (ES) št. 1291/2000 v delu, ki določa, da „[...] če obstajajo za določen proizvod dovoljenja ali potrdila z različnimi stopnjami varščine, se za izračun zneska, ki se zaseže, uporabi najnižja stopnja, ki se uporablja za uvoz ali izvoz [...]“, razlagati tako, da je treba v primeru, če je gospodarski subjekt Skupnosti pravilno izvedel uvoz žit, za nespoštovanje roka, predpisanega za predložitev dokazila o opravljenem uvozu v Evropski skupnosti, uporabiti kazen, katere višina se izračuna glede na najnižjo varščino, ki se uporablja v obdobju, v katerem je bil opravljen uvoz tega izdelka, ne glede na posebne pogoje dajatve (kakor trdi družba Martini), ali samo če so izpolnjeni isti posebni pogoji dajatve (kakor trdi Italijanska republika)?

(¹) UL L 152, str. 1.